

domsforsørgelse for ubemidlede. Nu have vi Alderdomsforsørgelsen, og vi have den paa en saadan Maade, at det til Trods for alle de Mangler, der flæbe ved den — og jeg skal villig erkende, at noget Mesterværk er er den ikke — er det dog et ubestrideligt Faktum, at den er mere human end nogen tilsvarende i noget som helst andet Land i Verden. Nu, da vi altsaa have en Alderdomsforsørgelseslov for den ubemidlede Del af Samfundet paa en for denne Del af Samfundet tilfredsstillende Maade, er der efter mit Skøn intet til Hinder for, at man kan lade det Nettoresultat, der indkommer ved en forøget Brændevinsafgift, ud over hvad Statskassen skal have for sin Del, tilflyde Kommunerne. Den Gang var jeg imod det, nu er det Formaal, hvorfor jeg den Gang mente, at man skulde reservere en Del af Beløbet, fuldstændigt, og nu ser jeg ingen Grund til ikke at lade de betrængte Kommuner faa Indtægten af, hvad der bliver tilovers, efter at Statskassen har faaet sit, til Vættelse af de Byrder, som Alkoholsens Misbrug har foranlediget. Men jeg skal her tilføje, at jeg tillægger det ikke nogen som helst afgørende Betydning, hvortil Pengene bruges; jeg kan i saa Henseende for mit Vedkommende gaa ind paa saa godt som hvilken som helst Anvendelse, som der har været paa Tale her i Tinget i de senere Dage, fordi det for mig er Hovedsagen at faa Skatten og saa gennemført det, som jeg anser for det absolut vigtigste og nødvendige for vort Samfund moralsk og økonomisk set: En Indskrænkning af Alkoholsmisbruget. Det er for mig Hovedsagen. Jeg kan gaa med til hvilken som helst Anvendelse af Midlerne, der har været bragt paa Tale. Et æret Medlem, der sidder foran mig (S. R. Larsen), talte forleden Dag om Drankerskylder. Sa vel, jeg indrømmer, at det kan der ogsaa være Tale om, maaske om Invalidforsørgelse i Forbindelse med Alderdomsforsørgelsen. Endogsaa til en Foranstaltning, som ligger saa fjern som den, den ærede første Tale, det ærede Medlem for Præsto Amt's 6te Valgkreds (Bosjen) talte om, Erhvervelse af Jord til Husmandslodder, kan jeg gerne være med til. Det er for mig ikke afgørende, hvorledes Beløbet anvendes, men at saa Loven gennemført, og jeg tillader mig at gentage, at jeg ser ingen anden eller sikrere Udvej for at oprejse vort Samfund ogsaa i økonomisk Henseende end netop at skride til Foranstaltninger, som med nogen Høje kunne ventes at begrænse det uhyre Misbrug af Alkohol, der gaar i Svang, og som ødelægger i Bund og Grund den

økonomiske Stilling, navnlig for en stor Del af vor ubemidlede, brave og hæderlige Arbejderklasse, idet det efterhaanden, ofte uden at de selv vide af det, bliver til Ødelæggelse for dem legemlig og aandelig. Dette Giftstof, som desværre fra første Færd er trængt ind i deres Forbrua som et Nødhelsesmiddel, er efterhaanden i manges Liv blevet, hvad mange ville kalde en Nødvendighedsartikel, hvad jeg dog ikke kan billige. Jeg tror, at det er den Foranstaltning, som økonomisk set vil gavne vort Samfund og vort Land mere end nogen anden, hvis den kunde lykkes, nemlig at sætte en Stopper for Misbruget af Alkohol. Under hvilken som helst Form der fremkommer Forslag til at træffe Foranstaltninger mod dette Misbrug, vil jeg derfor være med til at virke derfor, til Trods for, at jeg meget vel ved, at den for mig ret modbydelige Frase om „den fattige Mand's Snaps“, som det skal være en Slags Helligbrøde at røre ved, endnu har Kurs mange Steder her i Landet og maaske ogsaa her i denne Sal. Jeg vilde imidlertid anse mig for ganske uskiftet til at varetage det Hverv, som mine Medborgere have betruet mig her, om jeg vilde tage Hensyn dertil, naar det er min faste Overbevisning, som det fuldt ud er, at denne Sætning kun er, aldrig har været og aldrig kan blive andet end en utilbørlig Frase.

P. Jørgensen: Det er en Selvfølge, at naar Tinget har behandlet det foreliggende Forslag nu i tre Dage og begyndt paa den fjerde, saa er Forlaget saa udebateteret, at man ikke vil kunne sige noget nyt derom. Der er da ingen Fristelse til at holde noget længere Foredrag om Lovforslaget, og jeg skal heller ikke trætte det høje Ting ret længe. Jeg har ogsaa en Følelse af, at vi nu snart have faaet Brændevin nok. Da den højtærede Finansminister forelagde sit Forslag, lagde han i sit Foredrag meget stærkt Vægt paa den moralske Side af Sagen. Jeg fik en Følelse af, at det skulde være en Slags moralsk Beskyttelseslov for Folk. Jeg tror, at det er ganske urigtig, naar baade den højtærede Finansminister og det ærede Medlem, der sidst talte, mene, at det Forslag, om det bliver til Lov, vil kunne forhindre Misbrug af Spiritus. Det er muligt, at det kan indskrænke den, men jeg antager ikke, at det vil blive saa grumme meget. Det er muligt, at en Stat som denne vil indskrænke Bruget, men indskrænke Misbruget, det vilde man visstelig aldrig kunne — det tror jeg, at man vil komme til at se — selv om man fik en saadan Lov, hvad jeg ikke vil haabe. Det